

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Ústav germánských studií

Posudek bakalářské práce Karolíny Ondrušíkové

Téma: Stellung des 'Gruppengenitivs' im deutschen Sprachsystem anhand der Untersuchung von ausgewählten Paarformeln

Vedoucí práce: Mgr. Viktor Tichák

Předkládaná bakalářská práce se věnuje tématu pozice tzv. skupinového genitivu v německém jazykovém systému. Téma práce je zvoleno vhodně, i když autorka v průběhu práce na výsledném textu několikrát bojovala s jeho přesnějším vymezením.

Obsah práce, struktura

Struktura práce je přehledná. Práce je rozdělena na úvod, teoretickou, metodologickou a praktickou (empirickou) část a závěr, obsahující shrnutí a výhled k možným dalším rozšířením tématu.

Úvod obsahuje kromě základních informací o deklinaci a genitivních formách v němčině a „převodce“ strukturou práce také formulaci základních cílů, kterými jsou: (1) přinést důkaz o existenci skupinového genitivu v němčině a (2) analyzovat získaná data z korpusů. Od těchto cílů se autorka mírně vychyluje v teoretické části, kde občas zabíhá do přílišných detailů týkajících se genitivu, deklinace a forem, kterým se již dále nechce v práci věnovat.

Přestože byla práce pravidelně konzultována, dopustila se autorka hned zpočátku chyby v procesu, a sice, že napsala téměř kompletní teoretickou část, aniž by ještě přesněji věděla, kam se bude ubírat analytická část práce. To způsobilo, že je teoretická část značně nekoherentní, mnoho odstavců bylo po konzultaci vymazáno a jiné doplněny, což způsobuje, že se místy ztrácí červená nit zvoleného tématu.

V metodologické části chybí bližší informace o zvoleném korpusu. Pozitivně hodnotím autorčino vlastní rozdělení do jednotlivých kroků, které poté důsledně používá v empirické části, i když by jednotlivé kroky snesly dílčí úpravy (viz dále). Čtvrtý krok vyznívá poněkud nedokončeně, data jsou uvedena pouze informativně, ale i tak by stálo za to blíže zdůvodnit, proč jsou tyto informace uvedeny.

Praktická část obsahuje nejprve formulaci klíčové hypotézy: u často se vyskytujících párových konstrukcí očekává autorka tendenci používat genitivní koncovku -s až na konci celé fráze. Hypotéza je formulována jasně, zvolil bych její předsazení na úplný začátek empirické části či ještě spíše na závěr části teoretické, protože k přezkumu této hypotézy patří i fakt, který je uveden před její formulací, tedy rozdělení dvojic podle četnosti výskytu v korpusu.

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Ústav germánských studií

V dílčích podkapitolách, věnujících se deseti zvoleným párům, autorka nejprve uvádí (krok č. 1), odkud tento pár převzala a zda se vyskytuje v některých dalších mluvnických příručkách. Sice v metodologické části zmiňuje jejich výčet, fakticky ale nakonec téměř v žádné mluvnici o těchto dvojicích nic nenašla. Důvodem je pravděpodobně zmíněné postupné vytyčování tématu, bylo by tedy možno tento seznam nahradit např. seznamem frazeologicky zaměřených publikací, v nichž by se o zmíněných párových konstrukcích dalo nalézt více. Druhý krok považuji za redundantní, byl by mohl být součástí metodologického oddílu. Nejdůležitějším krokem je krok třetí, kde autorka seznamuje čtenáře s frekvenčními daty u jednotlivých párových konstrukcí. Byť by u jednotlivých hesel mohly zaznít individualizované interpretace výsledků (např. *Sturm und Drang* jako označení kulturní epochy / uměleckého stylu může spadat do kategorie psaní bez genitivního -s, podobně jako např. *des Barock*, což autorka zmiňuje až v závěru práce), oceňuji především názornost vzhledem k vhodně zvoleným příkladům.

Závěr jako takový hodnotím velmi pozitivně. Pozitivní vyhodnocení hypotézy se sice opírá pouze o analýzu vybraných konstrukcí (práce bohužel nezahrnuje fakt, že u ostatních konstrukcí s nižší absolutní frekvencí byla zjištěna nižší četnost skupinového genitivu), přináší práce relevantní data, která se autorka snaží také vyhodnotit.

Práce se sekundární literaturou jakož i jazyk práce i přes dílčí překlapy či gramatické a stylistické chyby považuji za adekvátní pro studentku bakalářského studia.

V mnoha ohledech by práce snesla další úpravy, práce však splňuje nároky na bakalářskou práci. Práci **doporučuji k obhajobě**, kvůli výše zmíněnému **navrhuji hodnocení „velmi dobře (2)“**. Celkovou známku však ovlivní průběh obhajoby a diskuse mj. o problematických místech, která uvádím v textu výše.